

Monumenta

mina mina heb. LXX p. 235

Rsp Ms
2.383

Petrus Bouchee Sacerdos Turo-Chinonensis nunc diaconus
In Ecclesia sti Stephani de monte parisiensi 1604.

7ז ד. Horum sepulchrum.

ישוע משיח primaria significat sepulchrum significat, sed passim summitus
etiam & loco damnatorum. & Infernus.

Sensus mysticus versuum aliquot qui habent
in Libro Canticorum Canticorum fol. 2. 6. 6.
tuae mihi 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10. Ecclesiast. Bertin. 1548
1 22 March

a. Ps. de ebure in psalmo cubo sed fodere ad stil.
b. per lapidem intellige ossa. et licet fodere quos exercuit
lapidem qui amorem ecclesiae [illegible] exercuit Thucidides
modicis diebus. i. duris libris.
c. per lilia fodere Hollight
d. Vbi et gratia redundat ibi et diabolus et [illegible]
Hoc [illegible] cum [illegible] [illegible] [illegible] praeceptis et sub limitare.
e. Oculi sunt [illegible] quae in oculis nudae [illegible].
capelli sunt boni opera quae [illegible] adornat
f. ornat super [illegible] Angustiae sunt rabbis et baptismus.
g fragmenta mali punici sig. sociatas fodere
et opera exercitium [illegible] ordinatissime
h. per regnum, naves [illegible] intellige [illegible] nubecula
[illegible] fodere. Vnica [illegible] [illegible]
ad gal. 4. mala [illegible] [illegible] baptismo [illegible] dei [illegible] nuces
quos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fodere.
Le ecclesia Iudea [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ecclesia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]
L [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
qui [illegible] [illegible] [illegible]
m [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

fol. 7 vers. 7.

1. Ad eph. 6. Calceati pedes in praeparatione [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
2. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

fol. ~~[illegible]~~ 9. xx. 6.

A [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
B 4.8. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
C [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

finis Canticorum

Rasp Hn 2383 (2)

ספר חגי

עם פירוש ר׳ דוד קמחי מונח עם רב חיין על ידי טרנקישקוש ווהטבלוש

איש יזרעי קמלמד כמעט המלך טרנקישקוש ירך לכבי עמו דעת לשון

מקרא ועמם בבית רובדעוש סטעפנוש ינו בחדש הקלול

שעת רצו למען לה טהליש העיר הגדולה

ויקהס כערעת׃

Bibliotheque Toulouse Universitaire

Aggæus cum commentariis R. Dauid Kimhi, à Franciſco Vatablo, Hebraicarum literarum Regio profeſſore, ſumma cura & diligentia recognitis.



PARISIIS.
Ex officina Roberti Stephani, typographi Regii.
M. D. XXXIX.

עמי עשו

Cum priuilegio Regis.

חגי

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי
ביום אחד לחדש היה דבר יהוה
ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול לאמר׃

בשנת שתים לדריוש המלך. היא מלכות בן אחשורוש. ומנין כי בן אחשורוש
הוא. נאמר שנה לכורש מחר שכתלו הבנין בני יהודה מתחלת מלכות
אחשורוש. כי כשעלו מן הגולה לא שלמו לחכרות ז׳ ושלים שנה אחר
למלכות עבודה על. ויהו שומר לבני מלחת לבבל שבעים שנה תפקוד אתכם. ולמה לא
וגם לת עמדו בגולה חלת נב שנה כי בשנת יע למלך נבוכדנצר גלו ואותם
מקידה שנת כורש לת היה שלמה כי כורש לת מלך ב שני מה ונשנת ונתחלת
מלכות אחשורוש כתכד שנה וכעל הבנין עד שנת שתים לדריוש מלך פרס. ואז
שלמו לתחנכת ירושלם ע שנה. כי חוסס יט שנה שחסרו מן שלמו. ב לבורש
יד לאחשורוש וג לדריוש חס ע שנה. וכשלמו לתכרות ירושלם ע שנה הגיע
זמן בנין הבית ותו בחג העבורים לחל. חני שהיה בילושלם לעולל ורובכל לבניות
הבית. כי הין מתעצלים מתני קשורים שהיו מתשבים מלחכתם תלת. השנים.
ולת עורכה לוסס רוח הקדש על עמה. לני שלת שלמה הומן. כי לת מלתו
לתחבות ירושלם שבעים שנה על עמה. וכן תמר בעזרת. להתעבי חני נביחלת
ולהיה בר עזרת עבדיהו על יהודיה די ביהוד וביושלם בשום חלק ישלחל
עליהן׃ אל זרובבל בן שאלתיאל. בהעלת החלה. ורובבל לת היה בן
שאלתיאל חלת בן עליה עזרי. בן שאלתיאל כמו שהת בדברי הימים. ובני בני*
הרי הם בבנים. וזכר שאלתיאל חלת עלי היה עבדי מעריה. וכן תמה ובניה בני עזרת
עזריה וקוף היה בן בליה בן ערי׃ פחת יהודה. מלבע וקוף קטון מן
פחה. ופי שלבע מן מושל. כי לת עקרו מושלי בית שנ מלכים לני שהיו
בדשות תמוך העשם לובש ובית תשמועה. והורוקם שמשלו לת היו מושבע
יהודה׃ ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול. יהודה וה נלה עם הגולה.
כמו שהמר בדברי הימים. יהוצדק הלך בהגלות ק לתך יהודה. וישלשם בידי
נבוכדנצר. והיה חתי שנה. ושניהם היו בני שניה. ויהושע בנו עלה
עם זרובבל ושנת לת עלה עד מלכות ירושלם ע שנה חתר שבנה
הבית׃ לאמר. את הבבל שהיו מוהריס העם חל ורובבל והל יהושע׃

כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה

אמרו לא עת־בא עת־בית יהוה להבנות׃
ויהי דבר־יהוה ביד־חגי הנביא לאמר׃ העת
לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית
החרב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות
שימו לבבכם על־דרכיכם׃ זרעתם הרבה
והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין
לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר
אל־צרור נקוב׃

כה אמר ה׳ · לאמר · שימרו קס לעס · כי לעי שבטלו עדי יקודק מקס
בעו הכית כל קעיס שעברו · ויהיו קעס מבעו הכית והיו לומרי עדיין לק
הגיע עת קבעו · קעשי יהיו יורעים שעלעו ע שעק לקחלות ילושלס בשעת
שקיס לרליע · והיק לקס לרעת כי לק בקיס העלס מחל מקבולה · ועק
על פי שלח חמר לקס קבעיח עדיין היק לוס לקחל מעעל והקיעלקי על הדבר
הזה · כי היו רוחים כי מעשיקס לק היו בחים לקס על הבעוה כמו שחמר ורעקס
קדבה בעו · והיק לקס לרעת כי זק עעשס על שקיו נוחשים מבעו הכית ·
וכשלוק קחל יק שלח היו מקעוררים מעעמס שלק לקס ביד חגי קעביא ׃

ויהי דבר ה׳ · דבר ק היק לעס פיד חגי · כי הבעוקה הרחשוק חמר לו
לקחמרק אל זרובבל ועל יקושע וקבעוקה קזוקת קשעית חמר לו לקחמרק לעס ׃
העת לכם · קחק עקיחה והיל לשחכו · חס חקס שקחס חמקיס שלח הבעי
עת לקבעו בית ת · חמרו לס הגיו עת שקחכו · חקס בבתיכם סעונים והבית קזה
חרב · וחתה כה השוב חגיו זה חלו תבושו · מוה ׃ סמונים · קחר ·
שמית כב סעון · וסעו · ועתה · על דרביכם · על עסקיכם ומעשיכם ·
שעקה נת כמו ובבתים מעשות דרכיך · וחלילך · משבש ולומר זרעתם · זרעתם הרבה ·
חסך דרך קעולס · כי חלס זורע מעט וקוסך קלבה ומכית חל הבית יוסך
ויתך ממה שחכל · ועניעלס בבלו · בהסך · לוך לך חתשבו כי זה לעשק הבית
שתניחו חרב · ועוד כי על מה שתביחו לבית ע כמו מחרה שלס תחלו
לך תשבעו ותשיקלו כדי שבעה למעה העולס ׃ ואין לשכרה · כמו
לשבע · כי השכרו חוק שבעת היין · וע שיעבר בקק ויעכר עד שלשתבע
ויעטן ׃ ואין לחום לו · זקן הלבוש כדי להקס לו וקק על שי שהוז כדי
להקס כדיך העולס חכל חמחרק נמעת בכל ׃ והמשתכר משתכר ·
ומי שהוז

ומי שהוא משקבר במקח וממכר לו שמשכיר עצמו כשהוא יכיר למחרת כמו
לא ישימו בערוב בגד שהוא עקוב מתחתיו כי כמו שיכנס כן יצא :

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־
דַּרְכֵיכֶם : עֲלוּ הָהָר וְהִבֵאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבַּיִת
וְאֶרְצֶה־בּוֹ וְאֶכָּבְדָה אָמַר יְהוָה : פָּנֹה אֶל־
הַרְבֵּה וְהִנֵּה לִמְעָט וְהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי בּוֹ
יַעַן מֶה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא
חָרֵב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ : עַל־כֵּן עֲלֵיכֶם
כָּלְאוּ שָׁמַיִם מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ :
וָאֶקְרָא חֹרֶב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הֶהָרִים וְעַל־הַדָּגָן
וְעַל־הַתִּירוֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא
הָאֲדָמָה וְעַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־
יְגִיעַ כַּפָּיִם :

כה אמר ה׳ . מבוא חוץ : עלו ההר . ואכבד כתי׳ ואכבדה קרי יקעין
לחד . ולזל דרשו חסרון הקץ מן הקצתך כי חמשה דברים חסרו מבית
שני חלון ותורי ותומי וחץ העליונה ושכינה ולוח הקדש: פנה . מס
קעלן הקל וקביליו עץ לבניות הבית הקשור המחדק מכס לכל עקר פנה אל
הרבה והנה למעט . טי והקב טי והכס הוץ למעט קטן מלא שחשלת שתשני
לחל הקבק : ונפחתי בו . כמו הדבר שיכלה בעשיתך הטר ניח ונלך
לשלח ביך מחרת : על כן עליכם . כי בחדשת הגויס ילד קנשס והטל
ועליכם בחדעכם בלאו שמים לחי מטל שחייו נעצר . וכן חמר בקללות ועקב
לח שמיכם כברזל והוץ כמו עליכם ונו שחמר קנ : ואקרא חרב . נוקבי
יובש . על הארץ . שתקיק יבשת שיקיק לוניק יבש ולח יקיק לה לקות מתחת
ממי תהתוס קטן מה שחמר ומתקוס רובעת תקת : ועל ההרים . כי יש דברים לב
קרים עומחים בקס עגים טובים וושחים ערי ועשבי טובים כמו שחמר ומרחש דברים לב
קדרי קדם וממגי נבעות עולם . ועל הדגן . כי לכל השלשה קס עיקר
מי קדמס . ולחלב כלל וחמר ועל אשר תוציא האדמה . וחמר ועל האדם
ועל הבהמה . A.iii.

ועל הבהמה · כי יבשות הרוויד תליד חלמי רעש כחרש וכבהמק · ועל
כל יגיע כפים · כמו שפי תחכם ר׳ לחכרק ק״ע ול כי לח יעליקו ויגעו לריק
המעקי ממימי קבחל כי לח יולדו. ל״ל כי תחויד היבש שהיק בחרב ״יבש כל
מק ששקו :

וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה
אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו
יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה :
ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם
לאמר אני אתכם נאם יהוה : ויער יהוה
את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת
רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח
כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית
יהוה צבאות אלהיהם :

וישמע זרובבל בן שאלתיאל· בקול ה׳ אלהיה· ועל־ע שלח התנבח
חגי לפס קדין היק עמק לכניח קבית· כיון שהיו רוחי שלח היו מעשיקס כחי
לפס על הכבוע חלח חסר דבר הועלס היק לפס לעשוח במעשיק· וזהו בקול
ויקלח כו׳ ה׳ אלהיהם · כי קחל עוח כתורק · ואס חלכו עמי קלי · כי בכח עליקס
קדעה יבדקו במעשיקס ולח יחמרו לי מקדק חנח · ועוד חתעולדו בכנין
הבית על דברי חגי קעביה שלשלח לחל לפס· וזו שמע ועל דברי חגי הנביא:
ויאמר חגי מלאך ה׳ במלאכות ה׳ · שליח ה׳· וכן כל מלחך פי כתוב
שליח· וכן וישלח מלחך ושמעתנו ממשי· חמ על משח לבניו עה׳ · ועור·
משני הטיס קחושיס להשביח קמלחך היו עיקי להעביר רוח לחזק חת לבס:

ב ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת
שתים לדריוש המלך : בשביעי בעשרים
ואחר לחדש

וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא
לֵאמֹר׃ אֱמֹר־נָא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל
פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית הָעָם לֵאמֹר׃ מִי בָכֶם
הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה בְּכְבוֹדוֹ
הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא־
כָמֹהוּ כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם׃ וְעַתָּה חֲזַק זְרֻבָּבֶל נְאֻם־
יְהוָה וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְחִזְקוּ
כָּל־עַם הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אִתְּכֶם
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־כָּרַתִּי
אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְרוּחִי עֹמֶדֶת
בְּתוֹכְכֶם אַל־תִּירָאוּ׃

ביום עשרי׳ וגו׳. טעמו למעלה ותעשי שהוא תחלת טרע׳ כי ביום הזה תחלו
ממלאכה כמו שתמ ועשו מלאכה. ולא שתחלו בבנין אלא שתכינו ממלאכה.
כי לא תחלו על יום כל לתעיני׃ בשביעי. כלפי למ ביד חגי הנביא
למי שנבואתו היית שליקן להם בידו לעשו מעתה מה שיטס׃ אמר נא. מבוך
הוא׃ מי בכם הנשאר. תוקפים שעתידו מן הגלו׃ כמהו כאין בעיניכם.
לפי שעתו לומן שיהיה זה כמוהו כלא זה כאין בעיניכם כנגד הבית הראשון׃
ועתה חזק וגו׳. ועתה אל תתיירא ידיל כעכו זה כי עזר יהיה בכורך הבית
הזה גדול׃ ועשו. סמכו דבק עם השבוק אלא את הדבר. וזה מי לפי
שעשו את הבית כולו לפי הבית ותלכו בלא עזרה׃ את הדבר.
לפי שעשו את הדב׳ אשר כרתי אתכ׃ ורוחי עומדת בתוככם. רוח
הקדש. אל תחר שיהיו ולא עשו תחלה והמתת ועסק העבודה בימי וכריך
ומלאכי. ואת אשר כרתי אתכם כלומ את הבטחתיכם וקדי קודם לכלו כרתי
לתתכם כמו שהיה בתורה לא את הבטחתיו כרת ת את הכרי קודם כי לתתו׃ דכריס ת
ויש ורוחי עומדת בתוככם ועכשי מלמין בעיכון׃

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וְאֲנִי מַרְעִישׁ
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְאֶת הַיָּם וְאֶת הַחָרָבָה׃ וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת כָּל
הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת
הַבַּיִת הַזֶּה כָּבוֹד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ לִי
הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ גָּדוֹל
יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שָׁלוֹם
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

כי כה אמ׳ ה׳ צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש· דרך משל
מלוכ הכבו וקטונ· שיעשה קהל לישל בזמן בית שני · וי״ן שוה היא בימי
חשמונ׳· וי״ו של זמן קדומים תמיד הוא· וזה היה כמו שלמדנו בכסל יוסף בן
גורין· ועוד עוד אחת עוד טובה לחת לעשו לכם מלבל וזה שהיו עושה לכם
עתה· מעט הוא· מעט וקל היה בעיני לעשות ועובה מזה תקיה כי עתה
יש לכם טרדים בבנין הבית לבבל בלחוקו ומן יבבדו כל הגוים הבית הזה במעלות
וכסף וזהב שיביאו שם· גם כתב יסף בן גורין כי רעש גדול היה בימי
קדולנו· ומה שחמר את השמים ואת הארץ את הים ואת החרב הוה
דרך משל כי השמים לת ישעו· וחרעשתי· אתן בלבם שיחדדו
ממקום למקום לדחוק כבוד זה הכי ולהביא בילם כסף וזהב· ובאו חמד כל
הגוים· מי כל הגוים שילעגו ממקומם יבאו בחמד כל הגוים· כלומ יביאו
בילם כל דברי חמודות שימצאו בחרבם מכלי כסף וזהב ובגדים ומבשם
במדבר יקדות· וחמדת תקד בית קשמוע· כמו ומדתך ולח בחילות· קנמב בית ק·
מלכים ב׳ יקדות· והדומי לקס· לי הכסף· ביד מי שהיה שלי קוח ובדשוח הוח לעשו
מוה ולתתו לוה ולחי חתן בלב הגוים להביח חל הבית הזה כסף וזהב לרוב·
גדול יהיה· עלקן רול בזה י״ן בשעים וי״ן בבנין· וזה היה· כי בית
ראשון עתוי ת׳ שנ׳ ובית שני תב׳ שנ׳· וכן היה גדול בבנין כמו שכתוב בדברי
רול ובכסלו יסף בן גורין כי הבנין שבנה הורודוס בבית המקדש לה עלה
מעולם בנין טוב וחזק כמוהו· אתן שלום · כי לעשי שהיו מלחמו רבו
בזמן בית שני זמן רב היה שלום בחלן·

בעשרים

בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ בַּשִּׁשִּׁי בִּשְׁנַת שְׁתָּיִם
לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא
לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁאַל־נָא אֶת־
הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה לֵאמֹר׃ הֵן יִשָּׂא־אִישׁ בְּשַׂר־
קֹדֶשׁ בִּכְנַף בִּגְדּוֹ וְנָגַע בִּכְנָפוֹ אֶל־הַלֶּחֶם וְאֶל־
הַנָּזִיד וְאֶל־הַיַּיִן וְאֶל־שֶׁמֶן וְאֶל־כָּל־מַאֲכָל
הֲיִקְדָּשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא׃ וַיֹּאמֶר
חַגַּי אִם־יִגַּע טְמֵא־נֶפֶשׁ בְּכָל־אֵלֶּה הֲיִטְמָא וַיַּעֲנוּ
הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא׃

בעשרי׳. סס החלו להביא בנין מבית השני שהוא לחול ובחרג התעיב שהוק בקלין בכר בן תמלו לעבות ובן ביוס תזיה דבר ה ביד חגי חגיב לאמר לכהני ולשחול תוסס על הלכות טומת ועהרה ותעש שכבר תקריבו קרבן זה כמה שעם כי מיוס שעלו תרחשון העלים מקבולה כשהגיעו בעריסס בנין הסוכת ותקריבו עליו והיכל ה לא יסד ויש שעה בבנין הסוכת קעים בנין הבי. ולמה לא שהלס כל השני החלה מעת שהחלו להקריב קרבנו׳ לפי שלא היה דבר תקרבנו קבוע עד היוס שהחלו בבנין הבית׃ כה אמ׳ ה׳ שיתמ לבהני כי בעס ה עבחות הוק שואל להס שאל נא את הכהני׳ תורה לאמר תעלית טומת ועהיר׃ הן ישא. שהלס תעלית קטומת לוקי אבחו בגלות ושהלס לא ישא איש בשר קדש בכנף בגדו שינגע בשרו ושוא בשר קדש בכנף בגדו. והנה בכנף לשון לטומת ובשר קדש שי׃ ונגע בכנפו אל הלחס. שי כמה שבכשו ויהיו הבשר ינגע כו׳ אל הלחס או אל הקיר או אל תעיר או אל תיין או אל השמן וינגע אל כל מאכל מאכלו׃ היקדש שי חיטת המאכל חוק שהיו רבויי לטומת כי השרץ חוק אב השומת ובשר קדש שני והלחס והנזיד והמשקי הכלי שינגע בבשר קס שליש ומאכל שינגע בחלו רביעי. ועל זה שהלס על המאכל שהוק רביעי אס יטמא ויענו הכהני׳ ויאמרו לא. והלחיק כי על המאכל לבדו שהלס שאוא מיקדש ילק חמא היקדש. וש מרוב שהמרו כי טעם הכהני בזו התשובה כי הרביעי טמ הוק בקדש. אבל על קשהלה הקחרת שהלס אס יגע טמא נפש בכל אלה הישמא הגיבוקו כלחו׳ שי אס תקיה הכיף עמאה עומאת עש שעמאה

שהכיף A.v.

שהכיח לב הטומאה והכבד ולב הטומאה והלקח והניח וקמשקי שע וקמאכל
נשלשי ויענו הכהנים ויאמרו וטמא ושלישי בקדש היו יודעי שהוא טמא
תכל רביעי בקדש לת היו יודעי שהוא טמא וכוה טעו לעיל קשיבם הקבית
ואשר יקריבו שם טמא הוא . ויש מזקל שתמרו כי לת טעו בתחת מהן.
יש מקס מי שתמ כי חמישי בקדש שהל ברישעה מקס וכרתוי קשיבוהו שהיו
טמא. ויש מקס מי שתמ כי קודס שמרו רביעי בקדש שהלס וכרתוי קשיבוהו.
ומה שתמר ואשר יקריבו שם טמא הוא שי לעט שהס יודעים הלכות
עומתק ועקיק כל תאר יקריבו לעני כתיבו קוה טמת קוזיל וקס מתעליס
בבנין קבית. וענין הקדשך מוכיח וה קטעם שלת טעו שלת הוכיחס
חלק על עין קבית בכל הקדשך: הקדש. יי קיטמת כלומ שיחקל מטע
טומתת בקדש אקוה לסוד. וכן קי היחמד. ובמקצת נסחות היקתמב:
ברחשית לת הנזיד. קתבשיל. כמו וגזד עדשים: ויאמר חגי. מפוהל קוה:

וַיַּעַן חַגַּי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעָם הַזֶּה וְכֵן הַגּוֹי הַזֶּה
לְפָנַי נְאֻם יְהוָה וְכֵן כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וַאֲשֶׁר
יַקְרִיבוּ שָׁם טָמֵא הוּא :

ויען חגי ויאמ כן העם הזה וכן הגוי הזה: קעניו כמ"ש . לי
פי כן העם הזה על לכקניס וכן הגוי הזה על ישראל. אמר כלס לשמיס
על כנין קבית כי קכהנים היו לקס לקוזיר קעם לבנות. וכמו שתמתקס
שיעמת כן כל מעשה ידיהס טמ לטע. וכן מה שיקריבו הכהני טמת קוה לטע
כי הס מקריבים כמוכח בלת בית וחוס חושבי לכנותו:

וְעַתָּה שִׂימוּ נָא לְבַבְכֶם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וָמָעְלָה
מְטֶרֶם שׂוֹם אֶבֶן אֶל אֶבֶן בְּהֵיכַל יְהוָה :
מֵהֱיוֹתָם בָּא אֶל עֶרְמַת עֶשְׂרִים וְהָיְתָה עֶשְׂרָה
בָּא אֶל הַיְקָב לַחְשׂף חֲמִשִּׁים פּוּרָה וְהָיְתָה
עֶשְׂרִים : הִכֵּיתִי אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן
וּבַבָּרָד אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְאֵין אַתֶּכֶם
אֲלַי נְאֻם יְהוָה :

ועתה . מן היום הזה ומעלה . מן היום כשתקמילן בבנין ומעלה :

שימו

שימו נא לבבכם · מטרם שום אבן אל אבן · כלומר שימו לבבכם
במעשיכם מה שקיק טרם הבנין ומה יהיה לחל הבנין : אבן אל אבן · כמו
על זכן · כמו חל קקרי לת חכל · והדומים לו · כי ככר עשו יקוד הבנין כשבניו יחוקאל י״ת
המזבח חלת שקרי קשביתוס מלכי · ות כמו שבתו בקטר עורך · וט״ע לך
יתעם ערבך על ערכך : מהיותם · טרם קיותם בעמין זך יוכלו להכיל כי מחמע
קיה קדבר כי מי שיבא אל ערמת עשרים כלומר חל עריסה של חטים שהיה
היו לעומת ממנו עשרים סאה והיתה עשרה מעט ממחרה שמשתלחת בה: לחשוף חמשי פורה · לחשוף כמו · ולחשוף מים מגבת עיניו לקחת לו ישעיה ל׳
לשחוב · פורה כמו טורח דרכת לבדי וקיה דריכת העבים ביקב · וחמשים ישעיה ס״ג
לל חמשי בקיס בטורק · וי״ת חמשין גרבין ריחמר · ומה שחמר עשרה
ועשרים חיו רוקק כי טעמים לה ימנה מלה קחמשית חלה לו פחות מעט
לו יותר מעט מכל מקום המלרק עבירת בקס : הכיתי אתכם · את
כל מעשה ידיכם · כמו בכל מעשה ידיכם · וכן ותקנו חל תמלונו כמו יקושע לב
וכנו : ואין אתכם אלי · ולין עמכם כלומר עם כל זה לינכם חלי · וכן במדבר ו׳
יביה לוקן עמו · וידעו הלוע לוקם עמם · לן מי ולין חלי לוקח לקבם יחזקאל לד״
שבים חלי :

שִׂימוּ נָא לְבַבְכֶם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וָמַעְלָה מִיּוֹם
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁעִי לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יֻסַּד
הֵיכַל יְהוָה שִׂימוּ לְבַבְכֶם : הָעוֹד הַזֶּרַע
בַּמְּגוּרָה וְעַד הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהָרִמּוֹן וְעֵץ הַזַּיִת
לֹא נָשָׂא מִן הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרֵךְ :

שימו · אש׳ יסד היכל ה׳ לחל כן על יסודו · כי קיסוד ככר עבוך מומן בבנין
קמזבח · העוד הזרע במגורה · ליתן חל עוד ועל במנול כי חבוב קעבוקם לוכיע
מועט קוק קשאל לכם במעוקה לחכול · ומן קיום קוק תבכך מק שבמעוקה
ומק שוכעתם כין שהתחלתם לבניתן : ועד הגפן · וכן עדין הגפן והתאנה
והרמון ועץ הזית לא נשא · כי עדין לת הגיע זמנם לשחת עלי חו מרי · כי
בכללו קיה זה שחוק קחדש קשניע ומן היום הזה אברך לוקם וישחו מרי
לרוב ולטוב · וזכר חלה קעניים שהם רבים בחרץ ישרחל · כמו שחמ חקצ חטה זכריה ח׳
ושעורה וגפן ותלוע ורמון חרץ זית שמן ודבש · ומן תקימק מה שחמר
על עץ קזית לא נשא כי עץ חזית זמנו במרחשן ובכללו לשחת מרי · ·
וחולי מעני קמחרק שהיתה בהם מתחלה קיה מתחזק לשחת מרי :

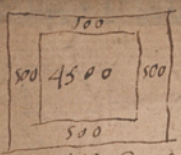
וַיְהִי דְבַר יְהוָה שֵׁנִית אֶל חַגַּי בְּעֶשְׂרִים

וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל־זְרֻבָּבֶל
פַּחַת יְהוּדָה לֵאמֹר אֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ׃ וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת וְהִשְׁמַדְתִּי
חֹזֶק מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ
וְיָרְדוּ סוּסִים וְרֹכְבֵיהֶם אִישׁ בְּחֶרֶב אָחִיו׃
בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת אֶקָּחֲךָ זְרֻבָּבֶל
בֶּן־שַׁאלְתִּיאֵל עַבְדִּי נְאֻם־יְהוָה וְשַׂמְתִּיךָ
כַּחוֹתָם כִּי־בְךָ בָחַרְתִּי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

ויהי דבר ה׳ שנית. שנית בן ביום שחוק בב׳ לחדש ששיני ושתי מעמים
דבר עמל בלועזן היוס׃ אמר. אני מרעיש. דרך משל על מלחמו
שהיו בזמן מלכות מצר. ואתר שיתמר זק קל וזובכל לבשרו בי בעבר
ממלחמות הזן לת תשטל מעלתן לכל קבל מתר. זהו שתמר לו אקחך
ושמתיך כחותם. ומלחמות קלקל קין בימי דריוש זק זו בימי
מרתקדשתא המולך תמלין. זו נתמרת עבודת זו על בעול מלכות מצר
והקדקד מלכות יון. וזתו שתמר והפכתי כסא ממלכות. וזק היה בשלשים
ושלש שנת למבני הבית כי זו שלמה מלכות מצר וקמה מלכות יון. וכן
מצתין בדברי רזל שתמרו מציח ב יוסי. חומה מלכות מצר בעני הבית לל שנת.
מלכות יון בעני הבית קל שנת. מלכות בית תשמונתי. קל שנת. מלכות בית
חורודוס קב שנת. הדי לל שנת שתמר בית שני׃ והפכתי. מכוחד הוא׃
ביום ההוא. אקחך. להעלותן במעלה יותר ממתן שהיית עד היום הזה.
ושמתיך כחותם. קטבעת שחוקמים בה המלכים נקרת
חותם. וכן תמר שימני כחותם. וקטבעת הזו לת תסור מיד הלדם לת ביום
ולת בלילה. לל שתהית השבחת תחל תמידה עליו. ותמר רזל גדולה תשובה
שמקבעת גזל דין. שנ כתבנו לת הלדש הזה עדיין. וכין שעשה תשובה עשה לו
גזל דין לטובה וגולד לו כן בבית המקדש. ותמר כי בך בחר ה׳ אלהיך ונו׳. וכין שעשה
כעזו יתניים מלך תחזק חזקה על יד ימיני ונו׳. וכין שעשה
תשובה נתן לו לטובה ותמר לזרובבל כן בזו ושמתיך
כחותם קשר מה שתמר לו לא יהיה׃
כעזו חותם ונו׳׃

BIBLIOTHEQUE TOULOUSE UNIVERSITAIRE

1542



pro ultimo Cap. specific.

Script. Sac. N°. 1. fs. 1. A

13



